

УДК 37.015.31:37.064.1

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-5\(47\)-3975-3986](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-5(47)-3975-3986)

Лесик Анжеліка Сергіївна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, Бердянський державний педагогічний університет, м. Запоріжжя, <https://orcid.org/0000-0003-1886-4088>

ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Анотація. У статті проаналізовано проблему педагогіки партнерства як умови формування ціннісного ставлення до молодших школярів у контексті реалізації ідей Нової української школи. Обґрунтовано актуальність дослідження, що зумовлена сучасними тенденціями гуманізації освіти, утвердженням дитиноцентризму та необхідністю забезпечення гармонійного розвитку особистості дитини. Наголошено, що сучасний освітній процес спрямовується не лише на засвоєння знань, а й на формування ціннісних орієнтацій, емоційного благополуччя та здатності молодших школярів до конструктивної взаємодії.

Визначено, що педагогіка партнерства виступає ключовим механізмом реалізації ціннісного підходу в початковій школі, оскільки ґрунтується на принципах довіри, взаємоповаги, діалогу та співпраці між учителем, учнями та батьками. Розкрито сутність ціннісного ставлення до молодших школярів як визнання їхньої унікальності, поваги до гідності, врахування індивідуальних особливостей, забезпечення емоційної безпеки та створення ситуації успіху.

Проаналізовано наукові підходи до проблеми формування ціннісного ставлення в освітньому процесі. З'ясовано, що дослідники розглядають його як інтегративне особистісне утворення, яке формується у процесі соціальної взаємодії та педагогічного впливу. Окреслено значення партнерської взаємодії як умови розвитку емпатії, відповідальності, позитивної мотивації до навчання та соціальної компетентності молодших школярів.

Узагальнено, що педагогіка партнерства сприяє створенню безпечного, емоційно комфортного освітнього середовища, у якому дитина виступає активним суб'єктом навчання. Встановлено, що важливу роль у цьому процесі відіграє професійна готовність учителя до гуманістичної взаємодії, а також узгоджена співпраця школи та сім'ї.

Визначено, що педагогіка партнерства є ефективною умовою формування ціннісного ставлення до молодших школярів, оскільки

забезпечує гуманізацію освітнього процесу, розвиток позитивного емоційного досвіду учнів та утвердження особистості дитини як найвищої цінності освіти.

Ключові слова: ціннісне ставлення, педагогіка партнерства, молодші школярі, початкова освіта, Нова українська школа.

Lesyk Anzhelika Serhiivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Pedagogy, Berdiansk State Pedagogical University, Zaporizhia, <https://orcid.org/0000-0003-1886-4088>

PARTNERSHIP PEDAGOGY AS A PREREQUISITE FOR FOSTERING A VALUE-BASED ATTITUDE TOWARD ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

Abstract. The article analyzes the problem of partnership pedagogy as a condition for the formation of a value-based attitude toward primary school pupils in the context of implementing the ideas of the New Ukrainian School. The relevance of the study is substantiated by current trends in the humanization of education, the establishment of child-centeredness, and the need to ensure the harmonious development of a child's personality. It is emphasized that the modern educational process is aimed not only at the acquisition of knowledge but also at the formation of value orientations, emotional well-being, and the ability of primary school pupils to engage in constructive interaction.

It has been determined that partnership pedagogy serves as a key mechanism for implementing the value-based approach in primary education, as it is grounded in the principles of trust, mutual respect, dialogue, and cooperation among teachers, pupils, and parents. The essence of a value-based attitude toward primary school pupils is revealed as the recognition of their uniqueness, respect for their dignity, consideration of individual characteristics, ensuring emotional safety, and creating situations of success.

Scientific approaches to the problem of forming a value-based attitude in the educational process are analyzed. It has been found that researchers consider it an integrative personal construct formed through social interaction and pedagogical influence. The significance of partnership interaction as a condition for the development of empathy, responsibility, positive learning motivation, and social competence of primary school pupils is outlined.

It is generalized that partnership pedagogy contributes to the creation of a safe and emotionally comfortable educational environment in which the child acts as an active participant in the learning process. It has been established that an important role in this process is played by the teacher's professional readiness for

humanistic interaction, as well as coordinated cooperation between the school and the family.

It has been determined that partnership pedagogy is an effective condition for the formation of a value-based attitude toward primary school pupils, as it ensures the humanization of the educational process, the development of pupils' positive emotional experience, and the affirmation of the child's personality as the highest value of education.

Keywords: partnership pedagogy, value-based attitude, primary school pupils, primary education, New Ukrainian School.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції розвитку освіти в Україні характеризуються орієнтацією на гуманізацію освітнього процесу, утвердження демократичних цінностей та забезпечення всебічного розвитку особистості дитини. У контексті реформування системи освіти відповідно до Концепції Нової української школи особливої актуальності набуває проблема формування ціннісного ставлення до молодших школярів [8]. Сучасний освітній процес потребує переосмислення ролі дитини як активного суб'єкта навчання, визнання її індивідуальності, права на повагу, підтримку та безпечне освітнє середовище.

Пріоритетом сучасної освіти стає не лише передача знань, умінь і навичок, а й створення умов для гармонійного розвитку особистості дитини, формування її моральних орієнтирів, емоційного благополуччя та здатності до конструктивної взаємодії з іншими. У зв'язку з цим особливої значущості набуває питання гуманістичного ставлення до молодших школярів, забезпечення їхньої психологічної безпеки та підтримки в освітньому середовищі [4, с. 249–250]. Освітній процес має бути спрямований на розвиток дитини як унікальної особистості, здатної до самореалізації, самовираження та активної участі у суспільному житті.

Одним із напрямів реалізації гуманістичної спрямованості освітнього середовища та ціннісного ставлення до особистості учнів є педагогіка партнерства. Вона передбачає побудову взаємин між учителем, учнем і батьками на основі взаємоповаги, довіри, співпраці, відповідальності та діалогу. Саме така форма взаємодії створює сприятливі умови для формування ціннісного ставлення до молодших школярів, оскільки забезпечує гуманістичну спрямованість освітнього процесу та орієнтацію на потреби дитини.

Проблема ціннісного ставлення до дитини має особливу значущість у сучасних соціокультурних умовах. В умовах суспільних трансформацій, інформаційного перевантаження, зростання рівня тривожності та психологічної напруги діти молодшого шкільного віку потребують

особливої підтримки, уваги та емоційної безпеки. Саме тому формування ціннісного ставлення до молодших школярів стає одним із пріоритетних завдань сучасної освіти.

Особливо актуальною ця проблема є в умовах воєнного стану та нестабільної соціальної ситуації, коли значна частина дітей переживає емоційне напруження, страх, невизначеність і психологічний дискомфорт. У таких умовах школа має виконувати не лише освітню, а й підтримувальну, соціалізувальну та психологічну функції.

Саме тому важливого значення набуває створення безпечного освітнього простору, у якому дитина почуватиметься захищеною, почутою та цінною.

Ціннісне ставлення до молодших школярів передбачає сприйняття дитини як найвищої цінності освітнього процесу. Воно проявляється у повазі до її гідності, врахуванні індивідуальних потреб та особливостей розвитку, підтримці емоційного благополуччя, розвитку позитивної самооцінки та створенні ситуації успіху [9]. Саме така взаємодія сприяє формуванню в молодших школярів позитивного ставлення до навчання, довіри до вчителя, розвитку мотивації до пізнавальної діяльності та гармонійного становлення особистості загалом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування ціннісного ставлення до молодших школярів у контексті реалізації педагогіки партнерства є предметом міждисциплінарних наукових досліджень, що здійснюються в межах педагогіки, психології та сучасної теорії початкової освіти.

У наукових розвідках акцентується, що ціннісний підхід у вихованні здобувачів початкової освіти в умовах Нової української школи передбачає створення умов для формування в учнів стійких ціннісних орієнтацій, емоційно позитивного ставлення до навчання та усвідомлення значущості взаємодії з іншими учасниками освітнього процесу [1; 5; 9].

У працях дослідників підкреслюється, що педагогіка партнерства виступає ключовою умовою ефективної реалізації ціннісного підходу в початковій школі. Зокрема, М. Буйняк [2], розглядаючи партнерську взаємодію у контексті інклюзивного навчання, наголошує на її комплексному характері, що передбачає взаємодію не лише «вчитель – учень – батьки», а й фахівців психолого-педагогічного супроводу, що забезпечує більш глибоке врахування індивідуальних потреб дитини та формування в неї позитивного ставлення до себе й інших учасників освітнього процесу. Такий підхід безпосередньо корелює з ідеями ціннісного виховання в початковій школі, де важливим є розвиток емпатії, відповідальності та довіри.

У методичних рекомендаціях щодо впровадження ідей Нової української школи підкреслюється, що ціннісні орієнтири сучасної школи ґрунтуються на повазі до особистості дитини, підтримці її ініціативності та створенні безпечного й довірливого освітнього середовища [5; 9]. У цьому процесі педагогіка партнерства виступає інструментом забезпечення відкритої взаємодії між учителем, учнями та батьками, що є важливою умовою формування позитивного емоційно-ціннісного ставлення молодших школярів до навчання.

Окремі наукові дослідження (В. В. Партола, Н. М. Смолянчук, Т. М. Собченко та ін.) розглядають ціннісне ставлення як інтегративну характеристику особистості, що формується у процесі соціальної взаємодії та освітньої діяльності [7]. У цьому контексті партнерська педагогічна взаємодія виступає середовищем, у якому відбувається засвоєння соціально значущих цінностей, розвиток відповідальності та формування позитивної навчальної мотивації.

Водночас аналіз наукових джерел засвідчує недостатню розробленість питання комплексного впливу педагогіки партнерства на формування ціннісного ставлення до молодших школярів у єдності його когнітивного, емоційного та поведінкового компонентів.

Мета статті – теоретично обґрунтувати роль педагогіки партнерства як умови формування ціннісного ставлення до молодших школярів в умовах реалізації Нової української школи, проаналізувати наукові підходи до визначення сутності партнерської взаємодії та її впливу на формування ціннісної взаємодії. Для досягнення поставленої мети було використано комплекс взаємопов'язаних методів дослідження, зокрема: аналіз психолого-педагогічної та науково-методичної літератури з проблеми дослідження з метою з'ясування сутності понять «педагогіка партнерства» та «ціннісне ставлення»; порівняння, узагальнення й систематизацію наукових підходів до трактування ціннісного ставлення молодших школярів; теоретичне узагальнення результатів наукових праць щодо впливу педагогіки партнерства на формування ціннісних орієнтацій учнів початкової школи; структурно-логічний аналіз для визначення взаємозв'язку між партнерською взаємодією та процесом формування ціннісного ставлення; визначення ступеня наукової розробленості окресленої проблеми в сучасному освітньому дискурсі.

Виклад основного матеріалу. Педагогіка партнерства є важливим складником сучасного освітнього процесу, що ґрунтується на принципах гуманізму, дитиноцентризму та демократизації освіти. Її сутність полягає у створенні системи взаємовідносин між усіма учасниками освітнього процесу, заснованої на повазі до особистості, співпраці, відкритості та

взаємній відповідальності. У сучасних умовах педагогіка партнерства виступає не лише інноваційним підходом до організації навчання, а й важливим механізмом формування ціннісного ставлення до молодших школярів [6].

Молодший шкільний вік є надзвичайно важливим етапом розвитку особистості дитини. Саме в цей період відбувається активне формування моральних цінностей, емоційної сфери, самооцінки, соціальних навичок та ставлення до навколишнього світу. Дитина молодшого шкільного віку є особливо чутливою до оцінки з боку дорослих, характеру взаємодії з учителем та емоційного клімату в освітньому середовищі. Тому саме ставлення педагога до учня значною мірою впливає на подальший розвиток особистості дитини, її впевненість у собі, мотивацію до навчання та рівень психологічного благополуччя [10].

Ціннісне ставлення до молодших школярів передбачає сприйняття дитини як найвищої цінності освітнього процесу. Таке ставлення проявляється у здатності педагога бачити в дитині особистість, підтримувати її ініціативність, створювати умови для самореалізації та забезпечувати психологічний комфорт.

Важливим показником ціннісного ставлення до молодших школярів є характер педагогічної взаємодії (табл. 1). У межах педагогіки партнерства взаємини між учителем та учнем будуються на основі діалогу, довіри та взаємоповаги. Учитель не домінує над дитиною, а виступає партнером, наставником і фасилітатором освітнього процесу. Такий підхід сприяє розвитку позитивної самооцінки молодших школярів, формуванню почуття власної значущості та впевненості у власних можливостях [1; 7; 10].

Таблиця 1

Рівні прояву ціннісного ставлення вчителя до молодших школярів у контексті педагогіки партнерства.

Рівень	Характер прояву	Особливості педагогічної взаємодії
Високий	Учитель демонструє стійке ціннісне ставлення до кожної дитини, визнає її унікальність, підтримує особистісний розвиток та ініціативу.	Переважає суб'єкт-суб'єктна взаємодія; партнерський стиль спілкування; довіра, повага, емоційна підтримка; залучення учнів до прийняття рішень.

Рівень	Характер прояву	Особливості педагогічної взаємодії
Достатній	Учитель загалом позитивно ставиться до учнів, однак іноді переважає інструктивний стиль взаємодії.	Поєднання партнерської та частково директивної взаємодії; періодичне врахування індивідуальних потреб; доброзичливий, але не завжди стабільно підтримувальний характер спілкування.
Середній	Ціннісне ставлення проявляється ситуативно, залежить від поведінки учнів або навчальної ситуації.	Переважає формально-рольова або частково авторитарна взаємодія; обмежена суб'єктність учнів; недостатня емоційна підтримка.
Низький	Відсутність стабільного ціннісного ставлення до учнів, домінує орієнтація на результат і дисципліну.	Авторитарний стиль взаємодії; ігнорування індивідуальних особливостей; мінімальний діалог; слабо виражене партнерство.

Особливого значення у формуванні ціннісного ставлення до молодших школярів набуває дитиноцентризм як провідний принцип сучасної освіти. Його сутність полягає в орієнтації освітнього процесу на потреби, інтереси та можливості дитини. У дитиноцентрованій освіті учень розглядається не як об'єкт педагогічного впливу, а як активний учасник взаємодії. Такий підхід сприяє розвитку суб'єктності дитини, її самостійності та відповідальності [3].

Педагогіка партнерства також передбачає створення безпечного та психологічно комфортного освітнього середовища. Молодші школярі особливо потребують емоційної підтримки, доброзичливого ставлення та позитивного емоційного контакту з учителем.

Атмосфера довіри й підтримки сприяє зниженню рівня тривожності, формуванню позитивного ставлення до навчання та розвитку емоційного благополуччя дитини [4].

Важливим аспектом ціннісного ставлення до молодших школярів є врахування індивідуальних особливостей кожної дитини. У сучасному освітньому середовищі педагог має усвідомлювати унікальність кожного учня, його здібностей, темпу розвитку, інтересів та емоційних потреб. Індивідуальний підхід дає змогу створити умови для розвитку потенціалу

дитини та запобігти виникненню почуття невпевненості або емоційного відчуження [1].

Не менш важливу роль у формуванні ціннісного ставлення до молодших школярів відіграє педагогічна підтримка. Вона проявляється у готовності вчителя допомогти дитині у складних ситуаціях, підтримати її емоційно, створити ситуацію успіху та мотивувати до подальшого розвитку. Саме підтримка з боку педагога сприяє формуванню в молодших школярів позитивного ставлення до себе та власних можливостей [2].

У межах педагогіки партнерства особливого значення набуває розвиток емоційного інтелекту молодших школярів. Важливо, щоб дитина навчилася розпізнавати власні емоції, розуміти емоційний стан інших людей, проявляти емпатію та будувати конструктивні взаємини з оточенням. Учитель, який демонструє повагу, толерантність та емоційну відкритість, стає позитивним прикладом для дітей і сприяє формуванню гуманістичних цінностей. Педагогіка партнерства також сприяє розвитку позитивного мікроклімату в учнівському колективі. У процесі спільної діяльності, групових форм роботи та інтерактивного навчання молодші школярі набувають досвіду співпраці, взаємодопомоги та толерантного ставлення один до одного.

Це формує у дітей навички конструктивної взаємодії та сприяє розвитку соціальної компетентності [2; 9].

Окрему увагу слід приділити взаємодії між школою та сім'єю [8]. Батьки є важливими партнерами у процесі формування ціннісного ставлення до молодших школярів. Співпраця між учителем і родиною забезпечує узгодженість виховних впливів, створення єдиного виховного простору та підтримку дитини у процесі її розвитку. Партнерська взаємодія між педагогами та батьками сприяє формуванню довіри, взаєморозуміння та спільної відповідальності за розвиток дитини [2].

З метою визначення впливу якісної партнерської взаємодії на ціннісне визнання молодших школярів була розроблена модель партнерської взаємодії у формуванні ціннісного ставлення до учнів початкової школи (рис. 1). Запропонована модель відображає основні напрями взаємодії між учасниками освітнього процесу та демонструє взаємозв'язок партнерської педагогіки з утвердженням особистості дитини як найвищої соціально-педагогічної цінності.

Ключовими складниками моделі визначено партнерську взаємодію в системах «учитель – учень», «учень – учень» та «учитель – батьки». Взаємодія між учителем і учнем ґрунтується на повазі, довірі та підтримці, що сприяє створенню психологічно безпечного освітнього середовища та формуванню позитивного емоційного контакту. Такий тип взаємодії

забезпечує визнання особистості дитини, розвиток її суб'єктності та підтримку індивідуального потенціалу.

Партнерська взаємодія в системі «учень – учень» передбачає співпрацю, взаємодопомогу та конструктивну комунікацію між молодшими школярами. У процесі спільної діяльності в дітей формуються навички соціальної взаємодії, толерантності, відповідальності та здатності до командної роботи, що позитивно впливає на розвиток соціальної компетентності та емоційного благополуччя.

Важливим елементом моделі є взаємодія між учителем і батьками, яка базується на принципі спільної відповідальності за розвиток дитини. Співпраця школи та сім'ї забезпечує узгодженість виховних впливів, підтримку емоційного благополуччя молодшого школяра та створення єдиного виховного простору.

Узагальнення зазначених напрямів партнерської взаємодії дає змогу розглядати особистість учня як найвищу соціально-педагогічну цінність. Таким чином, представлена модель демонструє, що ефективна реалізація педагогіки партнерства є важливою умовою гуманізації освітнього процесу та формування ціннісного ставлення до молодших школярів.

Рисунок 1 – Модель партнерської взаємодії у формуванні ціннісного ставлення до молодших школярів

Водночас реалізація педагогіки партнерства потребує високого рівня професійної підготовки педагога. Сучасний учитель має володіти комунікативною культурою, емпатією, навичками конструктивної взаємодії та здатністю до рефлексії. Важливою умовою формування ціннісного ставлення до молодших школярів є особистісна готовність педагога до гуманістичної взаємодії та прийняття дитини як найвищої цінності.

У сучасних умовах особливого значення набуває проблема емоційного благополуччя молодших школярів. Соціальні виклики, інформаційне навантаження та кризові явища можуть негативно впливати на психологічний стан дітей. Саме тому педагогіка партнерства виступає

важливим засобом забезпечення психологічної підтримки, формування атмосфери безпеки та розвитку позитивного емоційного досвіду молодших школярів.

Таким чином, педагогіка партнерства створює необхідні умови для формування ціннісного ставлення до молодших школярів, оскільки сприяє гуманізації освітнього процесу, розвитку довірливих взаємин між його учасниками та забезпеченню гармонійного розвитку особистості дитини. Її реалізація дає змогу переосмислити роль учителя, утвердити принципи дитиноцентризму та створити освітнє середовище, у якому дитина почуватиметься значущою, захищеною та успішною.

Висновки. Отже, педагогіка партнерства є важливою умовою формування ціннісного ставлення до молодших школярів, оскільки забезпечує гуманістичну спрямованість освітнього процесу та орієнтацію на потреби дитини. Партнерська взаємодія між учителем, учнями та батьками сприяє створенню безпечного й емоційно комфортного освітнього середовища, у якому особистість дитини визнається найвищою соціально-педагогічною цінністю.

Характер педагогічної взаємодії безпосередньо впливає на формування позитивного ставлення молодших школярів до навчання, розвиток їхньої самооцінки, мотивації та соціальної компетентності. Важливу роль у цьому процесі відіграють професійна готовність учителя до гуманістичної взаємодії, здатність до емпатії, підтримки та врахування індивідуальних особливостей кожної дитини.

Ефективність формування ціннісного ставлення до молодших школярів значною мірою залежить від узгодженої співпраці школи та сім'ї, яка забезпечує єдність виховних впливів і підтримку гармонійного розвитку особистості дитини.

Література:

1. Браніцька Т., Пташнік Н., Мартинюк В. Теоретичні основи ціннісного підходу до виховання здобувачів початкової освіти в умовах Нової української школи. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія»*. 2025. № 7. С. 20–26. DOI: <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-1.03>
2. Буйняк М. Г. Теоретичні засади партнерської взаємодії фахівців в інклюзивному навчанні. *Inclusion and Diversity*. 2024. Вип. 3. С. 15–19.
3. Лесик А. С., Петрик К. Ю., Подзигун О. А., Ткачук Н. П., Коваль К. В. Трансформація освітньої парадигми на засадах партнерської взаємодії. *Вісник науки та освіти*. 2026. № 1 (43). С. 2254–2265. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1\(43\)-2254-2265](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1(43)-2254-2265)
4. Лесик А. С., Попова О. І., Коваль К. В. Організація безпечного освітнього простору в початковій школі в умовах воєнного стану: тенденції та перспективи розвитку. *Перспективи та інновації науки*. № 6 (40). 2024. С. 245–253. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6\(40\)-245-253%20](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6(40)-245-253%20)

5. Нова українська школа: poradnik dla vchytelia / za zag. red. N. M. Bibik. Kyiv : Litera LTD, 2019. 208 s.

6. Онаць О. Суб'єктивна партнерська взаємодія у реалізації державно-громадського управління закладами загальної середньої освіти як інновація. *Проблеми сучасного підручника*. 2023. Вип. 31. С. 117–130.

7. Партола В. В., Смолянюк Н. М., Собченко Т. М. Поняття «ціннісного ставлення» майбутніх педагогів до професійної діяльності. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 21. Т. 2. С. 165–168. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2019.21.2-37>

8. Про освіту : Закон України № 2145-VIII від 01.01.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 28.05.2026).

9. Ціннісні орієнтири сучасної української школи. Міністерство освіти і науки України, 2019. 63 с.

10. Шевчук К. Д., Тирон О. О. Характеристика педагогічних умов формування ціннісного ставлення до природи у молодших школярів. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 48. Т. 2. С. 215–218. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2022/48.2.43>

References:

1. Branitska, T., Ptashnik, N., & Martyniuk, V. (2025). Teoretychni osnovy tsinnisnoho pidkholu do vykhovannia zdobuvachiv pochatkovoї osvity v umovakh Novoi ukrainskoi shkoly [Theoretical foundations of the value-based approach to educating primary education students in the conditions of the New Ukrainian School]. *Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezperervnoi osvity. Seriya «Pedagogika. Psykholohiia» – Scientific Bulletin of Vinnytsia Academy of Continuing Education. Series «Pedagogy. Psychology»*, 7, 20–26. <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-1.03> [in Ukrainian].

2. Buiniak, M. H. (2024). Teoretychni zasady partnerskoi vzaiemodii fakhivtsiv v inkluzyvnomu navchanni [Theoretical foundations of partnership interaction of specialists in inclusive education]. *Inclusion and Diversity*, 3, 15–19 [in Ukrainian].

3. Lesyk, A. S., Petryk, K. Yu., Podzyhun, O. A., Tkachuk, N. P., & Koval, K. V. (2026). Transformatsiia osvitnoi paradyhmy na zasadakh partnerskoi vzaiemodii [Transformation of the educational paradigm based on partnership interaction]. *Visnyk nauky ta osvity – Bulletin of Science and Education*, 1(43), 2254–2265. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1\(43\)-2254-2265](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1(43)-2254-2265) [in Ukrainian].

4. Lesyk, A. S., Popova, O. I., & Koval, K. V. (2024). Orhanizatsiia bezpechnoho osvitnoho prostoru v pochatkovii shkoli v umovakh voiennoho stanu: tendentsii ta perspektyvy rozvytku [Organization of a safe educational environment in primary school under martial law: trends and development prospects]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky – Prospects and Innovations of Science*, 6(40), 245–253. [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6\(40\)-245-253](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6(40)-245-253) [in Ukrainian].

5. Bibik, N. M. (Ed.). (2019). Nova ukrainska shkola: poradnyk dla vchytelia [New Ukrainian School: a guide for teachers]. Kyiv: Litera LTD [in Ukrainian].

6. Onats, O. (2023). Subiektivna partnerska vzaiemodiia u realizatsii derzhavno-hromadskoho upravlinnia zakladamy zahalnoi serednoi osvity yak innovatsiia [Subjective partnership interaction in the implementation of state-public management of general secondary education institutions as an innovation]. *Problemy suchasnoho pidruchnyka – Problems of the Modern Textbook*, 31, 117–130 [in Ukrainian].

7. Partola, V. V., Smolianiuk, N. M., & Sobchenko, T. M. (2020). Poniattia «tsinnisnoho stavlennia» maibutnikh pedahohiv do profesiinoi diialnosti [The concept of «value-based attitude» of future pedagogues to professional activity] [in Ukrainian].

«value-based attitude» of future teachers toward professional activity]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*, 21(2), 165–168. <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2019.21.2-37> [in Ukrainian].

8. Pro osvitu: Zakon Ukrainy № 2145-VIII vid 01.01.2026 [On Education: Law of Ukraine № 2145-VIII dated January 1, 2026]. Retrieved May 28, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].

9. Tsinnisni oriientyry suchasnoi ukrainskoi shkoly [Value orientations of the modern Ukrainian school]. (2019). Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy – Ministry of Education and Science of Ukraine [in Ukrainian].

10. Shevchuk, K. D., & Tyron, O. O. (2022). Kharakterystyka pedahohichnykh umov formuvannia tsinnisnoho stavlennia do pryrody u molodshykh shkoliariv [Characteristics of pedagogical conditions for the formation of a value-based attitude toward nature in primary school students]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*, 48(2), 215–218. <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2022/48.2.43> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 15.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 29.05.2026